

[Aksel Larsen.]

alligevel — hvad mener han mest? Det, han sagde den 19. juni, eller det modsatte, som han nu har sit navn under?

For at blive færdig med denne del af problemet: det vil være en så stor ulykke for Danmark at komme ind i det tyskdominerede, katolske fællesmarked, at alt andet vil være at foretrække i den givne situation.

Så er der imidlertid dem, der mener, at derfor behøver vi ikke at tilslutte os de ydre syv, for Danmark er stærkt, det kan så udmærket stå alene, og det er ikke i en tvangssituation. Noget sådant hævder bl. a. kommunisterne, og det hævdede det ærede medlem hr. Fuglsang for lidt siden. Jeg har overvejet denne mulighed, og jeg er særdeles villig til at overveje den på ny; men betingelsen for, at jeg skal overveje den på ny, er, at dens tilhængere og fortalere ikke nøjes med fraser, men kommer med saglige argumenter, som kan underbygge deres påstande, og i den forbindelse udtaler sig om, hvad der sandsynligvis vil ske med vore eksport- og importmuligheder, hvis Danmark i den situation, der nu engang foreligger, og som vi ikke kan ændre, ikke alene holder sig fri af de seks, men også siger nej til de ydre syv. Kan man anføre noget som helst, som sandsynliggør, at handelen, herunder eksporten til den gruppe, der kaldes „andre lande“, vil kunne øges i en grad, så følgerne af et nej til de syv afbødes? Hvad med landbrugseksporten i så fald? Hvad med industrien og beskæftigelsen? Hvad med de priser, vi kan komme til at betale for importerede råvarer og halvfabrikata? Hvis man ikke alvorligt vil overveje disse spørgsmål og udtale sig om dem, så giver jeg ikke en halv skive eksportbacon for det mundsvejr, som snakken om vore strålede muligheder ved at sejle alene er.

Når man så gennem dagens Land og Folk ser de alvorlige misforståelser, der åbenbart danner grundlaget for modstanden mod fortsatte forhandlinger med de ydre syv, så bliver man endnu mere betænkelig ved påstanden om, at Danmark bør holde sig ude fra ethvert handelspolitisk samarbejde med en gruppe af lande. Jeg nævner som eksempel bladets forklaring om, at importrestriktionerne, hvis vi tilslutter os de syv, skal være fuldstændig

afviklet inden dette års udgang. Som enhver, der ikke er ansat på Land og Folks redaktion, ved, skal de afvikles nogenlunde i takt med afviklingen af todsatserne gennem 10 år. Jeg nævner som et andet eksempel påstanden i dagens Land og Folk om, at de ydre syv skal have et „øverste organ“, som skal dirigere dansk udenrigshandel. Den, der kan få sig selv til at skrive noget sådant vrøvl, kan eller vil åbenbart hverken høre eller læse. En afgørende forskel mellem de seks og de planlagte ydre syv er jo netop, at hos de seks skal der være et sådant dirigerende, harmoniserende og kommanderende organ, men det skal der ikke være hos de ydre syv.

Jeg har altså den opfattelse, at det bedste, folketinget i den givne situation kan gøre, er at give regeringen fuldmagt til at fortsætte forhandlingerne om organiseringen af de ydre syvs frihandelsområde. Hvis muligheden for den nordiske løsning forelå, ville jeg så ubetinget foretrække den, men det er åbenbart, at den ikke eksisterer i dag. Af de tre muligheder, der foreligger, forekommer de ydre syv mig at være den bedste — man må for mig gerne kalde den det mindste onde. Men vi slipper ikke uden om et valg mellem de tre muligheder.

Andre i denne sal er formentlig bedre orienteret end jeg. Men efter de oplysninger, der foreligger for mig, må jeg erkende, at det er ret gode resultater, regeringen har opnået ved sine forhandlinger med England, Sverige og andre lande. Ja, de er ikke så gode, som det ville være ønskeligt eller rimeligt. Det strider jo mod hele princippet for et frihandelsområde, at frihandelen nok skal tilstræbes for industrivarer, men ikke for landbrugsvarer og heller ikke for fisk. Jeg går ud fra, at regeringen under de fortsatte forhandlinger dels om principerklæringen og senere om traktaten eller konventionens udformning vil arbejde for at få dette synspunkt til at slå mest muligt igennem. Jeg vil samtidig gå ud fra, at de tilsagn, regeringen har fået bl. a. fra regeringerne i England og Sverige, er sikre og, om jeg så må sige, vandtætte nok, så de ikke på det ene eller det andet område kan gøres illusoriske.

Jeg vil udtrykke ønsket om, at regeringen under den fortsatte debat her i tinget vil